Anul Nou, 2016/2017, Cele vechi s-au dus, iată că vine ceva nou! 29.01.2016

Matei 25:14-30 Omul înţelept îşi face vara sanie, şi iarna căruţă!

Această pildă vorbeşte celor credincioşi despre o zi când vor fi traşi la răspundere privind slujirea lor. Această pildă este de folos aici şi acum, nu atunci şi acolo. Ce folos va fi acelui rob viclean şi leneş acolo?Aici ne putem pocăi, aici mai putem îndrepta ceva.
În acea zi se va vorbi şi despre calitatea muncii lor, pe lângă cantitate.
Ce va spune domnul Isus despre activitatea mea depusă anul acesta? Fiecărui rob a dat măcar un talant, dacă nu mai mulţi.
Un talant este echivalentul a 15 ani de muncă. Fiecare ştie când s-a întors la Domnul, şi câţi ani mai are de lucrat, nu e greu de estimat maximul,70-80 de ani, deşi nu e obligatoriu. 5X15=75 de ani !
De aceea ar trebuie să fie osteneală în lucrarea noastră, căci nu ştim cât mai avem de trăit pe acest Pământ.
Dar mai ar trebui să ştim că Domnul *cheamă* în lucrare pe fiecare, şi dăruieşte fiecăruia după puterea lui. Dumnezeu nu ne dă ceea ce nu putem face noi, ci cât putem şi după cum ne-a creat El.

Contextul: Matei 25:1-13 ne spune că nu poţi lua de la altul pasiunea, ci trebuie să o dezvolţi tu singur. Lucrăm împreună, dar avem o relaţie personală şi o chemare personală dar nu singuratică.

*Am auzit de o biserică ce nu primeşte pe nimeni membru decât după ce s-a clarificat ce loc ar trebui să aibe în trupul Lui Hristos. Dacă nu are nevoie de acel mădular, stau şi se roagă, şi spun:” Doamne de ce ne-ai trimis Tu ceva ce nu îşi are locul la noi?”
Dumnezeu *nu trage la răspundere* pentru ceva ce nu m-a chemat să fac, şi nici nu mă va răsplăti pentru ce nu m-a chemat să fac.
De aceea nu putem să construim decât după modelul arătat pe munte, ca lui Moise.

La plecarea Sa la ceruri ne-a încredinţat averea Sa. 1 Timotei 4:13,14.
Care este averea Sa: *Biserica* prezentă dar şi pe cei ce sunt încă în lume.
Ce încredere are în noi!
Care este slujba Bisericii: să-L laude pe El, şi să-L mărturisească pe El lumii întregi. Talantul este tot ceea ce am primit pentru a lucra pentru El.
2 Tim.1:6 ”îţi aduc aminte să înflăcărezi darul care este în tine”.
Satan caută să stingă focul pasiunii, dar Duhul alimentează acest foc.

2 Tim.2.2”ce ai auzit de la mine în faţa multor martori, încredinţează la oameni de încredere”.

Câteva întrebări personale:

1.Sunt eu mântuit? Cum ştii sigur că eşti mântuit? 1 Ioan 5:13. Dacă vei răspunde:” nu ştiu, Dumnezeu ştie, sau vom vedea acolo, sau altceva, probabil că sigur nu eşti mântuit. Sunt 2 mari religii în lume. În ele se găsesc mii de altele mai mici, dar fac parte din acestea două: Omul cu faptele lui şi Isus Hristos cu jertfa Lui. Tu din care categorie faci parte? Eşti încă în căutare? Cum poate un om mort să-L caute?

2.Cresc spiritual? Cine crede şi-L primeşte are o naştere nouă, o viaţă nouă, totul este nou. Eşti matur în credinţă?
Refuzi mâncarea, nu o asimilezi, te hrăneşti cu bucurie. Un părinte nu se bucură deplin de copilul său care nu creşte.
Jeremia 15:16”cuvintele Tale au fost bucuria şi veselia inimii mele”. Orice creştin normal iubeşte Cuvântul Lui Dumnezeu.
Există o creştere dpdv.*fizic* cu Tata, *psihică* prin rugăciune eu Îi vorbesc după care tac şi El îmi vorbeşte.Nu este o relaţie rece, îmi fac datoria, şi atât. Stând de vorbă cu Tata, creierul mi se dezvoltă normal.
1Petru 2:2,3” ca nişte prunci să doriţi laptele duhovnicesc şi curat”!*Spirituală*!
Cresc în compania sfinţilor, nu de unul singur.
Psalm 16”sfinţii care sunt în ţară, oamenii evlavioşi sunt toată plăcerea mea”.
Prov.28:13”cine îşi ascunde greşelile nu propăşeşte,dar cine..”. Dacă ai probleme, eşti bolnav de vreuna din aceste boli, vino la Marele Doctor, şi El te va vindeca.

3. Slujesc eu Domnului? Le-a încredinţat averea. Fraţilor Biserica Lui este pe mâinile noastre. Mă voi întoarce, şi-Mi voi lua ce este al Meu cu dobândă.
În trup nu există mădulare fără funcţie. Spre exemplu ce am face dacă nu am avea degetul mare: dacă însă degetul mare nu şi-ar face datoria ar fi şi o piedică în lucrare.
Ioan 9:4” cât este ziuă trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis”.
Ioan 3:31-38. Mâncarea mea.. refuză mâncarea fizică pentru că vedea o nevoie mai mare decât asta.
Dacă nu am nimic de făcut mă asemăn cu acel rob viclean şi leneş. Dacă fac ceva, vreau să-l fac cu pasiune, nu de silă. 1Petru 5.
Oricât de mult ar lucra un om, face puţin în comparaţie cu cât a făcut El pentru noi.
Cine se scuză se acuză:
Cel vinovat dă vina pe Stăpân. Nu el este de vină, ci stăpânul. Mi-a fost teamă, poate de cei din jur, toţi sunt hoţi..toţi erau de vină, numai el nu era. Când cel

vinovat este luat la rost, dă vina pe alţii. Fraţilor, în ziua aceea nu va exista nici o scuză. Stăpânul acolo este foarte direct: rob *viclean* şi *leneş* şi *netrebnic*.
În socialism se ia de la cei bogaţi şi se dă celor săraci, iar la Dumnezeu este invers, se ia de la cel ce are puţin dar care nu îl administrează cu înţelepciune, şi se dă celui ce lucrează cel mai bine.

Pedeapsa: afară în întuneric, unde este plânsul şi scrâşnirea dinţilor.

Ilustraţie: 3 copii se jucat afară. Era vara, cald. La un moment dat unul zice:”hai să mergem să cumpărăm îngheţată”. Perfect spun ei, să punem fiecare ce avem în buzunar şi să ne cumpărăm. O îngheţată costa 25 de cenţi. Primul scoate două monezi de 25 de c., al doilea o monedă de 25 c. iar al treilea luându-le banii le zice:”hai să punem toţi banii la un loc şi să ne luăm câte o îngheţată”.